

Sygn. akt I C 739/19

Dnia 4 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

Protokolant: sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2019r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W.

przeciwko A. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. P. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 9.518,47 zł (dziewięć tysięcy pięćset osiemnaście złotych czterdzieści siedem groszy), którą to kwotę rozkłada na 10 rat, dziewięć rat w kwocie po 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) i ostatnia dziesiąta rata w kwocie 518,47 zł (pięćset osiemnaście złotych czterdzieści siedem groszy), pierwsza rata płatna do 30 listopada 2019 roku, kolejne raty płatne co miesiąc do ostatniego dnia każdego kolejnego miesiąca,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanej A. P. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 3.757 zł (trzy tysiące pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z:

1) (...)

2) (...)

Dnia 4 października 2019r.

Sędzia:

Sygn. akt I C 739/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 października 2019 roku

Pozwem złożonym w dniu 16 kwietnia 2019 roku powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej A. P. kwoty 12.518,47 zł bez odsetek, a także zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych (k.1-3, k.16-17).

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wywodził, że swoje roszczenie opiera na zawartej w dniu 28 listopada 2014r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. a pozwaną, umowie o kredyt gotówkowy. W dniu 30 kwietnia 2015 roku doszło do połączenia poprzedniego wierzyciela z powodem i zmiany nazwy. Na kwotę objętą żądaniem składa się wyłącznie kapitał w wysokości 12.518,47 zł. Należność z dniem 26 lipca 2018r. stała się w całości wymagalna na skutek

rozwiązania umowy. Pozwana mimo wielokrotnych wezwań, należności nie uregulowała a nadto była informowana o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z 20 maja 2019r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała, iż w 2014 roku zawarła umowę kredytową z uwagi jednakże na sytuację finansową nie miała możliwości aby spłacać kredyt. Wobec czego zwracała się do powoda wielokrotnie o rozłożenie świadczenia na raty. Wyraziła gotowość spłaty zadłużenia w ratach (k.4/v- 6/v).

W piśmie z dnia 6 sierpnia 2019r. powód oświadczył, iż wyraża zgodę na rozłożenie świadczenia objętego pozwem na miesięczne raty w wysokości 1000 zł z uwzględnieniem, że w sytuacji braku zapłaty dwóch kolejnych rat całość zadłużenia staje się natychmiast wymagalna (k.48).

Pozwana na powyższe wyraziła zgodę jednocześnie informując o dokonaniu w dniu 8 sierpnia 2019r. spłaty zadłużenia w kwocie 3.000 zł. Wniosła o ustalenie zapłaty pierwszej raty na listopad 2019r. (protokół rozprawy z 4.10.2019r., k.53).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. P. w dniu 28 listopada 2014 r. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. (obecnie na skutek przejęcia dnia 30 kwietnia 2015r. i zmiany nazwy (...) Bank (...) S.A. jako następcą prawny) umowę nr (...) kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny. Umowa obejmowała kwotę 36.828,31 zł., na którą składała się kwota 23.400 zł (tzw. całkowita kwota kredytu) - wypłacona pozwanej w tym samym dniu oraz prowizja – w wysokości 468 zł i odsetki naliczone za cały okres kredytowania w wysokości 12.960,31 zł. Całkowity koszt kredytu wynosił 13.428,31 zł. Spłata kredytu miała się odbywać w równych, miesięcznych ratach (kapitał i odsetki) w całym okresie kredytowania w terminach i kwotach określonych w harmonogramie tj. do dnia piętnastego każdego miesiąca. Termin początkowy spłaty wyznaczony został na następny miesiąc po miesiącu w którym nastąpiła wypłata kapitału. Całkowita spłata kredytu miała się odbyć do dnia 28 listopada 2022 roku. W dniu uruchomienia kredytu pozwana była zobowiązana do zapłaty prowizji. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania wyniosła 13,3 % w dacie zawarcia umowy. Roczna stopa oprocentowania - 12 %.

Bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane przez kredytobiorcę, między innymi w sytuacji gdy kredytobiorca nie zapłacił w terminie określonym w umowie rat za co najmniej dwa okresy płatności po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy (§ 20). Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni.

Dowód: / umowa o kredyt gotówkowy z 28.11.2014 – k.38-42, historia rachunku – k.43-44/

Z uwagi na niewywiązanie się z warunków umowy i tym samym powstanie zaległości w płatności, pismem z dnia 13 lutego 2019r. strona powodowa wezwała pozwaną do uiszczenia całej wymagalnej należności, tj. kwoty 12.518,47 zł w terminie 14 dni na rachunek bankowy o numerze (...). 2580 0000 0010.

W dniu 8 sierpnia 2019r. na powyższy rachunek bankowy, na poczet zadłużenia wynikłego z umowy z 28 listopada 2014r. pozwana dokonała wpłaty w wysokości 3.000 zł.

Dowód: / wezwanie z 13.02.2019r. – k.45, potwierdzenie wykonania przelewu z 8.08.2019r. – k.51 /

Ustalając powyższy, niesporny stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez strony postępowania, które nie budziły wątpliwość Sądu.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest zasadne.

Podstawą niniejszego roszczenia jest umowa z dnia 28 listopada 2014r. kredytu gotówkowego nr (...), z warunków której, mimo ich zaakceptowania, pozwana się nie wywiązała pozostając w zaległości w spłacie wymagalnych rat. Okoliczności te znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym zaferowanym przez powoda. Pozwana A. P. nie kwestionowała okoliczności podnoszonych w pozwie. Przyznała, iż doszło do zawarcia umowy a uwagi na złą sytuację finansową zaprzestała spłat.

Zważyć należy, iż ostatecznie strony wypracowały wspólne stanowisko odnośnie spłaty należności objętej pozwem - w miesięcznych ratach w kwocie po 1.000 zł.

W myśl art. 320 k.p.c. Sąd w szczególnie uzasadnionych wypadkach może w wyroku rozłożyć zasądzone świadczenie na raty. Wskazać tylko należy, iż rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r. III CZP 126/06, Lex nr 203857, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, Lex nr 1158). Wobec czego wyrok rozkładający na raty świadczenie należne wierzycielowi modyfikuje treść łączącego strony stosunku cywilnoprawnego zmieniając sposób i termin spełnienia świadczenia, na co strony w niniejszej sprawie a w szczególności powód wyraził zgodę. Z uwagi zatem na zgodne stanowisko stron, zasadnym było rozłożenie świadczenia objętego niniejszym pozwem, z uwzględnieniem dokonanej przez pozwaną w toku procesu spłaty w wysokości 3.000 zł, czyli łącznie kwoty 9.518,47 na dziesięć miesięcznych raty, z tym, że dziewięć w kwotach po 1.000 zł a ostatnia w kwocie 518,47 zł. Sąd przychylił się nadto do wniosku pozwanej i termin zapłaty pierwszej raty ustalił do 30 listopada 2019r. Zaznaczyć należy, iż powód nie określił terminu płatności a jego oznaczenie na koniec każdego miesiąca począwszy od listopada, pozwoli powódce zgodnie z jej oświadczeniem na zaspokojenie powyższych należności w miarę uzyskiwanego przez męża dochodu. Umożliwi zatem pozwanej wywiązanie się z zobowiązania w możliwym do przyjęcia przez wierzyciela terminie i tym samym wierzycielowi uniknięcia egzekucji. Nie prowadzi także do pokrzywdzenia powoda.

Mając zatem powyższe na względzie, orzeczono jak w punkcie I wyroku. Strona powodowa nie domagała się odsetek, wyraźnie na to wskazując w pozwie a Sąd pozostaje związany żądaniem (art. 321 § 1 k.p.c.)

W pkt. II Sąd oddalił powództwo odnośnie kwoty 3.000 zł uiszczonej przez pozwaną w toku procesu, na dowód, czego pozwana przedłożyła potwierdzenie przelewu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.757 zł na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3.600 zł stosownie do § 2 pkt. 5 rozporządzenia MS z 25.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.poz. 1800 ze zm.) oraz opłata od pozwu.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1). (...)

2). (...)

3). kal. 14 dni,

4). (...)

(...)

.